

CSIKI LAPOK

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TARSADALMI HETILAP.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: SEVŐBODA JÓSEF könyvkereskedése, hová a lap szellemi részét illető minden közlemény, valamint hirdetések és előfizetési díjak is küldendők.</p>	<p>Megjelenik a lap minden szombatán. Kéziratok nem adtnak vissza.</p>	<p>FELELŐS SZERKESZTŐ: Dr. FEJÉR ANTAL ügyvéd.</p>	<p>Nyitásziki cikkek soronként 40 fill.-ért közöltetnek. Egyes lap ára 20 fillér.</p>	<p>Előfizetési ár: Egész évre 8 kor. (Külföldre) 12 kor. Félévre 4 kor. Negyedévre 2 kor. Ismeretlen czégek hirdetési díja előre fizetendő. Hirdetési díjak a legolcsóbban számítottak.</p>
--	---	---	--	---

Politikai hírek.

Ezt az egész hetet az 1906. évi költségvetés tárgyalása foglalta le. A tárgyalás az előzőkhöz képest ugyan gyors; de nem lehet azt mondani róla, hogy emelkedett a nemzetiségi képviselők és a miniszterek vittek a szót. Amazok néhányának kivételével igen alant járó beszédekkel mondtak. A miniszterek válaszlai pedig rendszerint érdekesek és tartalmasok is. A kormánynak azonban ez a gyors tárgyalás tetszik, úgy akarta, hogy augusztus 1-re költségvetést kapjon. A nemzetiségi képviselők azonban kezesztül húztak ezen a terven s így Wekerle Sándor kénytelen volt 1906 augusztus havára újabb indemnitást kérni, hogy az esetleges törvényen kívüli állapotot elkerülje.

Erre az idei költségvetésre a kormány kevés befolyást gyakorolhatott. A mikor a kormányt Wekerléék átvették, tényleg e költségvetésen túl volt az ország; nagyobb várakozással kell lenniük a jövő évi költségvetés iránt, a miniszterek nyilatkozatai is főként ebből a szempontból jöhetnek figyelembe.

Azonkívül a képviselőház a nyári hónapokban csak akkor tudott nagyobb munkát kifejteni, a mikor az ellenzék obstruált. Különbösen a lapok panaszkodtak a ház üressége miatt. Így van ez jelenleg is, a honatyákat jobban érdekli a nemzetiségi felszólalásainál saját gazdaságuk sorsa s mikor a vakáció édes napjai elérkeztek, nem lehet éppen tőlük azt kívánni, hogy a ház üléseit látogassák.

Hírt adtunk már arról, hogy az igazságügyi kormány elhatározta az erdélyi birtokviszonyok alapos rendezését és e végből az igazságügyi minisztériumban egy új ügyosztálynak a szervezését.

A mint most olvassuk, az igazságügyi miniszter az ügyosztály költségeit a jövő évi költségvetésbe már fel is vette s az ügyosztály vezetésével dr. Sebess Dénes orsz. képviselőt megbízta, kit táblai ítélőbíró címmel ruháztak fel és e minőségében a minisztériumba osztották be.

Örömmel vették az egész székely földön a birtokrendezések hathatósabb ellenőrzéséről szóló híreket.

Sebess Dénes dr. az erdélyi birtokrendezési ügyeknek egyik leghivatottabb ismerőse, a ki több tanulmányában ennek eddig is tanujelét adta.

A kormány tehát önmagának is érdemet szerzett a mi szemünkben, mikor őt a birtokrendezési ügyek élére megnyerte.

Várakozással tekintünk annak az ügyosztálynak, melynek vezetője dr. Sebess Dénes, a működése elé. Reméljük, hogy működését nem csupán a tükvi ügyekre fogja kiterjeszteni, hanem működési körébe vonja legkivált az arányosítást, melynek segítségével vármegyénkben valóságos rablógazdalkodást folytatnak. Nyitott szem, éles megfigyelő képesség egymagában is sokat ér, a kiből tetterő is van, áldásos munkát fog végezni.

Képviselőink figyelmét fel akarjuk hívni a vármegyének és Csikszereda

városnak egy néhány vitális érdekére. Első sorban szerepel közöttük az állomás sorsa. Amit a helytel a vasúti tervezés vétett városunk forgalma ellen, azt legalább félig jóvá kell tennünk. Ha a csatlakozást Madéfalvára helyezik át, akkor Csikszereda személyi és áruforgalma meg van ölve. Pedig az egész vármegyének érdeke, hogy Csikmegyének is valahára egy tekintélyes központja legyen.

A főgimnázium áthelyezésének kérdése is úgy látszik elaludt. Akkor, mikor nagy nemzeti kérdések voltak szőnyegen, nem hozakodtunk elő ezekkel, de most az idei költségvetés tárgyalása és a jövő évi összeállítása alkalma fontos pillanat, melyet ha nyomtalanul eltűnni engedünk, akkor elszalasztottuk a legalkalmasabb időpontot, talán az egyetlen, a mikor jogos érdekeink kivivhatók lettek volna. Ettől a veszélytől félünk s azért akartuk az illetékes körököt figyelmeztetni.

Az ország minden részében, a hol magyar szív dobog, a tulipán jegyében arra törekednek, hogy a magyar ipart támogassák, hogy a magyar terményeket fogyasszák, szóval, hogy gazdasági föllendülésünket előmozdítsák.

Vármegyénkben még magas trónon ül az osztrák áru. Kereskedőink bécsi portékái uralják a helyzetet. Nem szólni senki ellene, tehát miért, hogy éppen ők legyenek azok, akik ez állapotokon segíteni akarnának. Igazuk van, a közönség izlése a fő

Erről jut eszünkbe, hogy régen vajudik már a tulipán mozgalom kér-

dése. Szemeit fel-felnyitja, azután ismét mély apathiába merül. Ébredése csak arra való, hogy ismét álomba merüljön. Pedig eleget adtunk már, félszázad óta szívják vérünket. Jó volna már véglegesen egyszer felébredni. Vajjon elégséges lesz-e ez a gyöngy hang arra? Ha nem, nagyobb fogunk kiáltani...

A főispán beszéde.

Elmondta a f. hó 16-án tartott főispáni beiktatón.

Tekintetes törvényhatósági közgyűlés! Sötét felhők boríták a közelmúltban hazánk eget. Ugyanolyan felhők, melynek évszázadokon át homályosították el nemzetünk szabadságának napját s melyekről már azt hittük, végleg tovatűntek. Vihar volt kitörőben. Az ismeretlenség siri homályából, a tiszta égből és a különféle bűnök miázmáival telített mocsaraitól undok elősdiék kerültek felszínre, hogy megőrüljék a magyar állam évezredek alkotmányát, aláássák a magyar nép nemzeti szabadságát. hogy tönkre tegyenek mindent, mi tisztességes ez országban.

De hála a magyar alkotmány elpusztíthatatlan életerejének, melyen az ő erejük megtört, mint a tenger szennyes habja a kőszikla gránit talapatán, hála a szent korona szuggesztív hatalmának, hála a magyarság történelmi nagy erényeinek, a nemzet vezérei hőlességének, a felhők tovatűntek, a vihar elült. A nemzet vezérei visszaadták a nemzetnek kirhozathatba menendő lelkét és testét, visszaadták a nemzetet ismét saját énjének. Az alkotmányos élet helyreállott, megkezdődött restitúció in integrum s egy új, előreláthatólag jobb, boldogabb kor szak küszöbére léptünk.

Ezen új korszak kezdetén ért engem azon kiváló kitüntetés, hogy az alkotmányos magyar király alkotmányos kegyelmes kinevezése folytán, a nemzeti kormány és a csiki képviselők együttes bizalmából nemes Csik-

A „CSIKI LAPOK” TÁRCAJA.

Amelie.

Ira: Dr. Sándor László.

(Folytatás.)

A fürdői élet látása a fenséges, magasztos érzetét kelti életre bennünk. Fogékonyná tesz saját énlünk iránt. Megmozgatja a szívünket s kedvet hoz az élet iránt. Szinte észrevétlenül oldja fel a dermedt szívünk összeszűrt kéréit s friss vért hajt át szívünk begyepesedett pitvarain.

Jól esik, hogy közelemben vagy, — fordult most felém Kálmán, — s közelemben huzván székét, lüktet mellém. Hangja szelid és barátságos volt. Majd folytatta: Örvendek a látáson. Az emlékek egész serege tolt a lelmem elé. Régen volt, hogy egyéssel is tudtam toglalkozni, mint az én szerencsétlenségemmel. Ma mintha könnyebben érezném magamat. Örömet érzek jelenléteden és megbánást, hogy oly rideg volt a találkozásunk. Úgy-e nem veszed megbántásnak? Sokat szenvedtem. Nem tudom összeszedni magamat.

Kezet nyújtottam s ő azt melegen megrámta. Egy ideig ismét hallgattunk. Önönmagával volt elfoglalva, én meg azt néztem, hogy San-Remó felől milyen lassan jön az expresse, végig a part mellett, mint a csiki vonat az inas éveiben.

Te tudod ugy-e, hogy az egyetlen utolsó éveit Párisban hallgattam? — kérdé Kálmán, minden más bevezetés nélkül.

Igen, — felelém.

A mikor már a mérnöki oklevél a kezében volt, a francia nyelvben való gyakorlásom megkönnyebbítésé véget egy nyarat a bretagnei partok közelében lévő falvak egyikében töltöttem.

Ha nem untatlak, beszéljek erről. Van valami terved mára?

Biztosítottam, hogy jól esik neked hallgatnom és a ma délutánt teljesen az ő látogatásának szenteltem, mire aztán folytatta a visszaemlékezéseit, inkább talán önmaga előtt ismételve élete történetét, mint nekem mondván el.

A tengerparthoz legközelebb eső faluban laktam. Halászműhely volt a házilagám. Benszülött breton, ősrégi nemes faj. Nyílt szívű, igaz eszű, barátságos és jóindulatú.

Megkedvelt minijárt az első naptól. Lehetett egy egy ötven év körüli erős férfiu. Tekintete oly nyugodt volt a legszilajabb viharok közepette, mint egy szoboré.

Mindig vitt magával halásznit. Megtanított arra, hogyan kell a tengeri halakat fogni hálóval, horoggal vagy szigonnyal.

Remekül berendezett csónakunkkal egész éjjelt is töltöttünk kinn a tengeren. A csónak elején erősfényű acetylen-lámpa égett, amely melyen levilágított a tengerbe, mint egy reflektor. Kőszámszámra gyűltek össze csónakunk körül a kis halak, melyek bolondjai voltak az erős fénynek s mi csak úgy mertük ki a vízből ezeket. Felejthetetlen szép esték voltak ezek. Ha reggel felé gazdag zsákmányunkkal visszatértünk, már ott vártak házilagám neje és a leánya.

Csodálatos az ember sorsa. Én magam mentem ismeretlen tájakra, hogy a végzetem útját betöltsem, hogy a messze távolban fölkeressem azt a lényt, kinek szerepét szánt a végzet az életemben, vajjon nincs-e tehát sorsunk változatlanul előre megállapítva? Fatalista vagyok, azá telt az én kikerülhetetlen végzetem. — Halld csak tovább.

A házilagám nejeről nincs mit sokat mondanom. Jóravaló gondos asszony. Térjének valóságos jobbkeze. Dolgos és tiszta, a breton nők mintaképe.

A leányuk, Amelie tizenhét éves volt, amikor megismertem. Születésnapja éppen július hónapban volt, már náluk laktam, mikor ünnepelték azt.

Egyetlen gyermek volt. Gyönyörű fejlett leánykac. De nem dícsérem. Mindig banalisan tartottam, ha egy nő, ki nekünk tetszik, mások előtt dícsérünk. A szép nő látni kell, hogy igazi hatással legyen ránk. — A leírás mindenkinél más nőt jelenít meg a lelkében. Olyant, amilyen az ő ideálja.

Tenger partján született s talán azért voltak oly mély tekintetű kék szemei, melyek engem mindig a tengerre emlékeztetnek. — Azért nézem oly soká a nyugodt tenger mosolygását, mikor a nap sugarai elsiklik fölöttem, mert ez az Amelie szemének megvilágítására emlékeztet.

Történetem további része ugyanaz, ami egy fiatal leány közelében, fiatal emberrel történetik. Beleszerettem a leányba.

Soha sem beszéltem egymás között szerelméről, nem esküdöttünk egymásnak, de azért éreztük, hogy egymást szeretjük.

Kezeink reszkettése, egymásba olvadó tekintetünk tolnácsolták érzelmünket.

Ha halásznit mentünk nappal, Amelie is velünk jött. Az öreg evezett s mi ketten Amelivel eresztettük le a mélybe a hálót. — Könnyű halászsruha volt rajtam, csupasz kar és rövid nadrág. A leányon egész kis pruszlik volt, meg kurta szoknya. Ezenvaló édesen nézett ki.

Sok halat fogtunk mindig, a házilagám

azon a nyáron egy kis vagyont gyűjtött a halból.

Hanem a nyár hamar eltelt s nekem haza kellett térem.

Hát haza tértem. Megöleltem a leányt ott a meredek tengerparton, a sziklás ormon, ahonnan oly sokszor gyönyörködöttünk a nap nyugtában, amint rózsaszínű lepleben, bájosan elmerült a tenger hűs vizébe; megcsókoltam és megígértem, hogy a jövő nyáron újból visszatérek hozzájuk.

Jövő nyárig nem tudtam várni. Előbb visszatértem a kis bretagnei faluba.

A fővárosban egy nagy vasútpítő vállalatnál találtam alkalmazást. Nagyszerűen fizettek, de sokat kellett dolgoznom.

Karácsonykor egy pár napi szünetem akad. Nem haza mentem a szülőimhez Erdélybe, hanem sürgős tanulmányra, a kis bretagnei faluba.

Valami huzott-vonzott oda vissza. Sem nappal, sem éjjel nem tudtam szabadulni ez érzéstől. Ha nem dolgoztam, csak azon járt az eszem, vajjon most mit csinál Amelie; voltak-e ma halásznit, volt-e jó szerencséjük? Ha a vasútpítói terveken törtém a fejemet, hányszor elkalandozott a lelmem azon, hogy a bretagnei partok mentén, az ismerős sziklák aljában, milyen kacskaringósan tudnám elvezetni én a vonatot, hogy minden fordulónál azért előtűnjék az Amelie háza.

Semmiféle társaságba nem jártam s talán ez volt az oka, hogy annyira elhaltalmosodott felettem ez érzés. Elég volt nekem az Amelievel való toglalkozás — szórakozásnak.

Meg sem volt lepetve, mikor engem meglátott. — Pedig hogy kiszíneztem magamnak előre, hogy mennyire meg fog lepődni Amelie, a mikor engemet vártatlannal meglát.

A székely kamara közgyűlése.

A marosvásárhelyi kereskedelmi és ipar-kamara...

Elnöki közlések után a székelyföldi ipari akció...

A székelyföldi ipar fejlesztési akció sikerének érdekében...

A székelyföldi ipari kiképzése ügyében elhatározott...

Nz. Szakács Péter titkár jelentést tett a bukaresti kiállításáról...

Folytatólag az ipari munkás jutalmak kérdésében...

Egy tolymódás kapcsán az indítványok során elhatározott...

A gyűlés végén tett indítványra a tagok élénk hozzászólása...

K Ü L Ö N F É L É K .

Székely államtitkár. Várnegvénk született, Gaál Sándort, mint illetékes helyről...

Szentferenciek tartományi gyűlése f. hó 16-18-ig folyt le Kolozsvárt...

A kormány és az erdélyi kiállítás. Darányi Ignác földm. miniszter...

Petőfi-annepély Kassonjakabfalván. A kassonjakabfalvi szokásos Petőfi-annepély...

A főispán Alosikon. Mult számunk tudósításának kiegészítésére...

Táncmulatság a főispáni installáción. Meg vagyunk szokva, hogy a pesti lakok...

Az egyetemi ifjuság aug. 4-én tartandó táncestélyére...

Pénzügyigazgatóság Csikszersedában. Csikszereda város és Csik vármegye...

Pályázati hirdmény. Az algyógyi m. kir. állami grafik Kún Kocaárd székely földm...

Sz. 319-1906

Arverési hirdmény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi...

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok...

Keresztes Gyula, kir. bír. végrehajtó.

294-906. vhtó.

Arverési hirdmény.

Alulirt bírósi végrehajtó az 1881. évi LX. törvényikk...

Mely árverésnek a csikszeredai kir. járásbírósg...

Keresztes Gyula, kir. bír. végrehajtó.

Eladók

szabadkézből a következő ingatlanok: a róm, kath. templom közelében...

689 - 906.

Hirdmény.

A köztuti kertületi kir. feltgyelő urnak folyó évi 551. számú...

A fentemlített munka kivételének biztosítása céljából...

A versenyzni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkákat...

taikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz...

Az ajánlathoz az általános feltételekben engedélyezett költség...

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet...

Csikszereda, 1906. évi július 15-én.

M. kir. államépítészeti hivatal.

Sz. 1106-1906. kjsdi.

Arlejtési hirdmény.

Alólírott közeégi elöljáróság a közsegi képviselőtestületnek...

Az árlejtést folyó évi augusztus hó 4-én d. u. 3 órakor...

A szóbeli árlejtés teljesen ki van zárva. Az építési terv...

Az árlejtés a csikszentmiklósi és szépvízi róm. kath. egyházak közös tanácsának...

Szófalvi József, k. bír. Sándor András, k. bír.

A csikszentmiklósi Plobánia Hivataltól.

Szám 159-906.

Arlejtési hirdmény.

Alulírott a csikszentmiklósi és szépvízi róm. kath. egyházak közös tanácsának...

Az árlejtés a csikszentmiklósi plebánián 1906. évi augusztus hó 5-én...

Előirányzott költségek:

I. Csikszentmiklósi templomnál 5486 kor. 80 fill. II. Szépvízi templomnál 5251 kor. 87 fill....

Csikszentmiklós, 1906. július 20-án.

Kóródy Mihály, csikszentmiklósi plebános. Kovács Mihály, szépvízi lat. esort. plebános.

1-2 Deák Elek, gondnok.

Arverési hirdmény.

Csikaploca község elöljárósága ezennel közhírré teszi...

Kiküldési ár 16 kor. Az árverési feltételek...

Csikaploca, 1906. július 22-én.

Közsegi elöljáróság.

